உ

கணபதி துணை.

துறைமங்கலம்

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

நால்வர்நான்மணிமாலை.

பெரியநாயகி விருத்தம்.

பெரியநாயகி கலித்துறை.

பிக்ஷாடன நவமணிமாலை.

இந்நான்கும்

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

ஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலரவர்கள்

சிதம்பர சைவப்பிரகாசவித்தியாசாலைத் தருமபரிபாலகர்

பொன்னம்பலபிள்ளையால்

சென்னபட்டணம்

வித்தியாநுபாலனயந்திரசாலையில்

அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டன.

ஆறாம் பதிப்பு.

இராக்ஷஸ௵ தைமீ.

உ

கணபதி துணை.

சைவசமயாசாரியர்களாகிய

நால்வர் நான்மணிமாலை.

காப்பு.

எப்போ தகத்து நினைவார்க் கிடரில்லை
கைப்போ தகத்தின் கழல்.

வெண்பா.

பூவான் மலிமணிநீர்ப் பொய்கைக் கரையினியற்
பாவான் மொழிஞானப் பாலுண்டு—நாவான்
மறித்தெந்த செவியமுதாய் வார்த்தபிரான் றண்டை
வெறித்தண் கமலமே வீடு. (௧)

கலித்துறை.

வீட்டிற்கு வாயி லெனுந்தொடை சாத்துசொல் வேந்தபொது
வாட்டிற்கு வல்ல னொருவற்கு ஞான வமுதுதவி
நாட்டிற் கிலாத குடர்நோய் தினக்குமுன் னல்கினுமென்
பாட்டிற்கு நீபு மவனுமொப் பீரெப் படியினுமே. (௨)

விருத்தம்.

படியிலா நின்பாட்டி லாரூர னவிருப்பன் பரம னென்ப,
கடியனே னறிந்தனன்வான் றெழுமீச னினைத்தடுத்தாட்கொ
ண்டு மன்றித், தொடியுலா மென்கைமட மாதர்பா னினக்கா
கத் தூது சென்று, மிடியிலா மனைகடொறு மிரந்திட்டு முழன்ற
மையால் விளங்குமாறே. (௩)

அகவல்.

விளங்கிழை பகிர்ந்த மெய்யுடை முக்கட்
காரண னுரைபெனு மாரண மொழியோ
வாதிசீர் பரவும் வாதவூ ரண்ணன்
மலர்வாய்ப் பிறந்த வாசகத் தேனோ
யாதோ சிறந்த தென்குவீ ராயின்
வேத மோதின் விழிநீர் பெருக்கி
நெஞ்சநெக் குருகி நிற்பவர்க் காண்கிலேந்
திருவா சகமிங் கொருகா லோதிற்
கருங்கன் மனமுங் கரைந்துகக் கண்க
டொடுமணற் கேணியிற் சுரந்துநீர் பாய
மெய்ம்மயிர் பொடிப்ப விதிர்விதிர்ப் பெய்தி
யன்ப ராகுந ரன்றி
மன்பதை யுலகின் மற்றைய ரிலரே. (௪)

வெண்பா.

இலைபடர்ந்த பொய்கை யிடத்தழுதல் கண்டு
முலைசுரந்த வன்னையோ முன்னின் —னிலைவிளம்பக்
கொங்கை சுரந்தவருட் கோமகளோ சம்பந்தா
விங்குயர்ந்தா ளார்சொல் லெனக்கு. (௫)

கலித்துறை.

எனக்கன்பு நின்பொருட் டெய்தாததென்கொல் வெள்ளே
றுடையான், றனக்கன்பு செய்திருத் தாண்டக வேந்தவித்தா
ரணியி, னினக்கன்பு செய்கின்ற வப்பூதியைச்சிவ நேசமுறு,
மினர்க்கன்பு செய்நம்பி யாரூர னேத்து மியல்பறிந்தே. (௬)

விருத்தம்.

அறிந்து செல்வ முடையானு மளகைப் பதியாற் றோழமை
கொண், டுறழ்ந்த கல்வி யுடையானு மொருவன் வேண்டு

மெனவிருந்து, துறந்த முனிவர் தொழும்பரவை துணைவா
நினைத்தோ ழமைகொண்டான், சிறந்த வறிவு வடிவமாய்த்
திகழு நுதற்கட் பெருமானே. (எ)

அகவல்.

பெருந்துறை புகுந்து பேரின்ப வெள்ள
மூழ்கிய புனிதன் மொழிந்தவா சகமே
வாசக மதற்கு வாச்சியந்
தூசக லல்குல்வேய்த் தோளிடத் தவனே. (அ)

வெண்பா.

இடுகாட்டுண் மாத ரெலும்பிற் புரண்மால்
சுடுகாட்டு ளாடுவாற் சுட்டி—யொடுகாட்டுஞ்
சம்பந்தா வென்புகின் பாற் றந்தாக்கிக் கொண்டிலனேன்
கும்பந்தா மென்னுமுலைக் கொம்பு. (௯)

கலித்துறை.

கொள்ளைக் கதிர்முத்தின் பந்தருஞ் சின்னமுங் கொள்ளுமொரு
பிள்ளைக் கதுதகு நாவர சாய பெருந்தகையோய்
கள்ளைக் குவளை யுமிழ்வீ ழியிற்படிக் காசொன் றுநீ
வள்ளைக் குழையுமை பங்காளர் கையிலென் வாங்கினையே. (௧0)

விருத்தம்.

வாங்குசிலை புரையுமுட லெனுங்குளத்தின் மூல
மலமெனுமோர் வெங்கரவின் பகுவாயி னின்றுந்
தீங்கிலுயி ரெனும்பனவக் குலமகனை யாதி
திரோதாயி யென்றுமொரு வெந்திறற் கூற்றுவனு
லோங்குறுநா தாந்தமெனப் பெயரியவக் கரையி
லுமிழ்வித்துச் சிவமெனுமோர் தந்தையொடுங் கூட்டாய்
கோங்கமுகை கவற்றுமிள முலைப்பரவை மகிழக்
குண்டையூர் நென்மலைமுற் கொண்டவருட் கடலே. (௧௧)

அகவல்.

கடனிற வண்ணன் கண்ணொன் றிடந்து
மறைச்சிலம் பரற்று மலரடிக் கணியப்
பரிதி கொடுத்த சுருதிநா யகற்கு
முடிவிளக் கெரித்துங் கடிமலர்க் கோதைச்
சுரிகுழற் கருங்கட் டுணைவியை யளித்து
மருமக னூம்பூங் கருமயி ருதவியு
நென்முளை வாரி யின்னமு தருத்தியுங்
கோவண நேர்தலை நிறுத்துக் கொடுத்து
மகப்படு மணிமீ னரற்செல விடுத்தும்
பூட்டி யரிவா ளூட்டி யரிந்துந்
தலையுடை பொலிக்குஞ் சிலையிடை மோதியு
மொய்ம்மலர்க் கோதை ஏகம்மலர் துணித்துந்
தந்தையைத் தடிந்து மைந்தனைக் கொன்றுங்
குற்றஞ் செய்த சுற்றங் களைந்தும்
பூக்கொளு மாதர் மூக்கினை யரிந்து
மிளமுலை மாதர் வளமை துறந்தும்
பண்டைநா ளொருசிலர் தொண்ட ராயினர்
செங்கண்மா றடக்கையிற் சங்க நாண
முட்டாட் டாமரை முறுக்கவிழ் மலர்மேல்
வலம்புரி கிடக்கும் வாதவூ ரன்ப
பாடும் பணிநீ கூடும் பொருட்டு
மதுரைமா நகரிற் குதிரை மாறியும்
விண்புகழ் முடிமிசை மண்பொறை சுமந்து
நீற்றெழின் மேனியின் மாற்றடி பட்டு
நின்னைத் தொண்ட னென்னக் கொண்டனை
ணிருக்கு மடுக்க லரக்க னெடுப்ப
முலைபொர வரைபொரு மொய்ம்பின்
மலைமக டழுவ மனமகிழ் வோனே. (கஉ)

வெண்பா.

மகிழ்ச்சி மிகவுண்டு போலுமெதிர் வந்து
புகழ்ச்சிபெறு நீபாடும் போது—நெகிழ்ச்சிமலர்ச்
சந்தையினும் வண்டிரையுந் தண்புகலிச் சம்பந்தா ;
தந்தையினும் பால்கொடுத்த தாய்க்கு. (கங)

கலித்துறை.

நாயிலி யாகுஞ் சிவபெருமான்றனைத் தானெனுமோர்
கோயிலி னூறி வாகிய நாமமுன் கொண்டிருந்த
வாயிலி னணவ மாகுங் கபாடமு மன்றிறந்து
நோயிலி யாகிய சொல்லிறை காட்டுவ னேக்குதற்கே. (கச)

விருத்தம்.

நோக்குறு நுதலோ னின்னிடை விருப்பா னூற்பக வன்ன நுண் மருங்குல், வார்க்குவி முலைமென் மகளிர்தம் புலவி மாற்றுவான் சென்றன னென்றாற், கோக்கலிக் காமன் வயிற்றிடைக் குத்திக் கொண்டதே துக்குநீ புகலாய், காக்கரு முதலை விழுங்கிய மதலை கான்றிடத் தோன்றுநா வலனே. (கரு)

அகவல்.

வலமழு வுயரிய நலமலி கங்கை
நதிதலை சேர்ந்த நற்கரு ணைக்கடன்
முகந்துல குவப்ப வுகந்தமா ணிக்க
வாசக னெனுமொரு மாமழை பொழிந்த
திருவா சகமெனும் பெருநீ ரொழுகி
யோதுவார் மனமெனு மொண்குளம் புகுந்து
நாவெனு மதகி னடந்து கேட்போர்
செவியெனு மடையிற் செவ்விதிற் செல்லா
வுளமெனு நிலம்புக வூன்றிய வன்பாம்
வித்திற் சிவமெனு மென்முளை தோன்றி

வளர்ந்து கருணை மலர்ந்து
விளங்குறு முத்தி மெய்ப்பயன் றருமே. (கசா)

வெண்பா.

பயனுகு நல்லாண் பனைக்குவிடந் தீர்க்கு
மயிலாகு நோய்க்கு மருந்தா—முயிராகுஞ்
சிந்துமெலும் பிற்குச் சிவபுரத்து நாவலன்சம்
பந்த னியம்புதிருப் பாட்டு. (கஎ)

கலித்துறை.

பாட்டான் மறைபுக ழும்பிறை சூடியைப் பாடிமகி
ழூட்டா மகிழ்சொல் லிறைவனைப் பாடி யுவப்புறுக்க
வேட்டான் மலிபெருங் கல்லவன் போல மிதப்பனெனப்
பூட்டா மறிதிரை வார்கடற் கேவிழப் போதுவனே. (கஅ)

விருத்தம்.

போத முண்ட பிள்ளை யென்பு பொருகண் மாது செய்ததோ
காதல் கொண்டு சொல்லின் மன்ன ர் கன்மி தப்ப வுய்த்ததோ
வாய்தி றந்து முதலை கக்க மகனை நீய ழைத்ததோ
யாது நம்பி யரிது நன்றெ னக்கி யம்ப வேண்டுமே. (கசு)

அகவல்.

வேண்டு நின்னடியார் மெய்யன் பெனக்கு
மருள்செய சிவனே யலந்தே னந்தோ
முறையோ முறையோ விறையோ னேயென்
றழுது செம்பொ னம்பலக் கூத்த
னருளாற் பெற்ற வன்பினி லொருசிறி
தடிய னேற்கு மருளல் வேண்டு
நீயே கோட னின்னருட் பெருக்கிற்
கேற்ற தன்றிள வேறுகந் தேறியைப்
பரிமா மிசைவரப் பண்ணிய வித்தக

திருந்திய வேத சிரப்பொருண் முழுதும்
பெருந்துறை யிடத்துப் பெருஞ்சீர்க்
குருந்துறு நீழலிற் கொள்ளைகொள் வோயே. (உ0)

வெண்பா.

கொள்ளை கொள்ள வீடுதவிக் கூற்றைப் பிடர்பிடித்துத்
தள்ளுந் திருஞான சம்பந்தா—வெள்ளமிடு
மேட்டேறப் பால்குறைந்த தென்றழுவ ரேகழுவின்
காட்டேறப் புக்கவரு கார். (உக)

கலித்துறை.

அருகக் கடல்கடந் தேறிய தோசிலை யம்பியெனப்
பெருகக் கடல்கடந் தேறிய தோசொல் பெருமிடறு
சருகக் கடல்விட முண்டோ னடியிற் கசிந்துமன
முருகக் கடலன்பு பெற்றசொல் வேந்த வுனக்கரிதே. (உஉ)

விருத்தம்.

உணற்க ரும்புகழ் மேவிய சுந்தர னும்பன் மீதிவரா
நினைப்ப ருங்கயி லாயம டைந்தமை நின்று காண்குறவே
யெனக்கு வந்துறு மோமக வென்றழு கின்றநா ளலைபா
றணித்த ருந்துபு மாலை யுமிழ்ந்திடு தம்பி ரானலனே. (உ௩)

அகவல்.

நலமலி வாதவூர் நல்லிசைப் புலவ
மனநின் றுருக்கு மதுர வாசக
கலங்குறு புலனெறி விலங்குறு வீர
திங்கள் வார்சடைத் தெய்வ நாயக
னொருகலை யேனு முணரா னஃதான்று
கைகளோ முறிபடுங் கைகள் காணிற்
கண்களோ வொன்று காலையிற் காணு
மாலையி லொன்று வயங்கித் தோன்றும்

பழிப்பி னென்று விழிப்பி னெரியு
மாயினுங் கன்னே நீபுகழ்ந் துரைக்க
பழுதில் செய்யு ளெழுதின னதனாற்
புகழ்ச்சி விருப்பன் போலு
மிகழ்ச்சி பரியா வெண்பணி வானே. (உச)

வெண்பா.

வானும் புகழ்புகலி மன்னன் றொட்பொன்று
தேனுந் திகழ்மொழியோன் சீரேடு—தானுங்
கரியாய் மொழியுங் கரியாய் விடாம
லெரியா ரழலிற் செழுந்து. (உரு)

கலித்துறை.

துடைவாழை மேன்மட வாரல்குற் பாம்பு தொடமயங்கி
நடைவாய பிணமெனப் பட்டார் பெறுகிலர் நச்சுகுலை
யுடைவாளை மேலூர கற்கிண்ட மாய்க்க வொருவனுயி
ரடைவா னருள்புரி யுந்திரு நாவுக் கரசினையே. (உசு)

விருத்தம்.

அரசன் பரிமேல் வரநெடுநல் யானை பொருத்தத் தமர்ந்துபோய்
வரதன்கைமே லமையடைந்த மணியே மணிநீ ரிடுபசும்பொன்
றிரைசங் கெறியுங் குளத்துவரச் செங்கற் செம்பொ னுப்பாடும்
பரிசின் றெனக்குன் செம்பவளத் திருவாய்மலர்ந்துபகர்வாயே.

அகவல்.

பகிர்மதி தவழும் பவளவார் சடையோன்
பேரருள் பெற்றும் பெருரி னழுங்கி
நெஞ்சநெக் குருகி நிற்பை நீயே
பேயேன் பெருது பெற்றார் போலக்
களிகூர்ந் துள்ளக் கவலைதீர்ந் தேனே
யன்னமாடு மகன்றுறைப் பொய்கை

வாசவூ ரன்ப வாதக லாலே
தெய்வப் புலமைத் திருவள் ளுவனார்
நன்றறி வாரிற் கயவர் திருவுடையர்
நெஞ்சத் தவல மிலரெனுஞ்
செஞ்சொற் பொருளின் றேற்றறிந் தேனே. (௨அ)

வெண்பா.

தேனே றலர்சூழ்ச் சிற்பலிக்கென் றூர்திரியு
மானேறி யானடிபெற் றான்கொலோ — தானேறும்
வெள்ளானை யொன்று விழைவுவோம் வாங்கியவப்
பிள்ளையாங் காணப் பெறின். (௨௯)

கலித்துறை.

பெற்றா ளிணைப்பெற் றவர்போற் பெறலும் பிறப்பதுண்டே
னற்றா ரணியி லினைப்போற் பிறப்பது நல்லகண்டாய்
செற்றார் புரமெரி செய்தவில் வீரன் றிருப்பெயரே
பற்றா மறிவெண் டிரைக்கட லீந்திய பாவலனே. (௩௰)

விருத்தம்.

பாவாய்ப் பொழிந்த வானமுதப் பவளத் திருவாய் நம்பிநீ
சேவாய்ப் பொருநுந் தருமமுடைத்தேவன்மலைக்குப்போம்பொ
காவாய்ப்பயந்ததடக்கைமலர்க்கழறிற்றறிவார்கடாவிவருடுது
மாவாய்ப் பிறக்கக் கிடையாதே மாவாய்ப்பிறக்குந்திருமாற்கே.

அகவல்.

திருவார் பெருந்துறைச் செழுமலர்க் குருந்தி
னீழல்வா யுண்ட திகரிலா னந்தத்
தேன்றேக் கெறியுஞ் செய்யமா ணிக்க
வாசகன் புகன்ற மதுர வாசகம்
யாவரு மோது மியற்கைத் தாதலிற்
பொற்கல நிகர்க்கும் பூசுரர் நான்மறை

மட்கல நிகர்க்கு மதுர வாசக
மோதின் முத்தி யுறுபயன்
வேத மோதின் மெய்ப்பய னறமே. (௩௨)

வெண்பா.

அறத்தா றிதுவென வேண்டா சிவிகை
பொறுத்தானே டூர்ந்தா னிடையை—மறுத்தார்சம்
பந்தன் சிவிகை பரித்தார் திரிகுவர்மற்
றுந்துஞ் சிவிகையினை யூர்ந்து. (௩௩)

கலித்துறை.

ஊர்ந்து வருமிள வேறுடை யான்ற னுளத்தருளாற்
சார்ந்து சமண்வீட் டிறுமுனைக் கேவருஞ் சைவநலங்
கூர்ந்து மிளிர்தரு நாவர சேநல் குரவுமுனஞ்
சேர்ந்து மருவினர்க் கேசிறந் தோங்குறுஞ் செல்வமுமே. (௩௪)

விருத்தம்.

செல்வநல் லொற்றி யூரன் செய்யசங் கிலியாலார்த்து
மல்லலம் பரவை தன்கண் மாழ்குற வமிழ்த்து மேனு
மல்லுநன் பகலு நீங்கா தவன்மகி முடியி லெய்தி
நல்லவின் படைந்தி ருப்ப னம்பியா ரூரன்றானே. (௩௫)

அகவல்.

தானே முத்தி தருகுவன் சிவனவ
னடியன் வாத வூரனைக்
கடிவின் மனத்தாற் கட்டவல் லார்க்கே. (௩௬)

வெண்பா.

வல்லார் பிறப்பறுப்பர் வண்மை நலங்கல்வி
நல்லா தரவின்ப ஞானங்க—ளெல்லாந்
திருஞான சம்பந்தன் சேவடியே யென்னு
மொருஞான சம்பந்த முற்று. (௩௭)

கலித்துறை.

உற்றா னலன்றவந் தீயினின் றானல னூண்புனலா
லற்றா னலனுகர் வுந்திரு நாவுக் கரசெனுமோர்
சொற்றா னெழுதியுங் கூறியு மேயென்றுந் துன்பில்பதம்
பெற்றா னொருநம்பி யப்பூதி யென்னும் பெருந்தகையே. (௩௮)

விருத்தம்.

பெருமிழலைக் குறும்பரெனும் பரம யோகி பெரிது வந்துன்
றிருவடித்தா மரையைப் போற்றி, விரைமலர்தூய் வந்தனைசெய்
கின்றா னென்றால் விளங்கிழையா ரிருவரொடு முயங்கலாமோ,
வரைமதிநின் றனைவெறுப்ப தென்கொ லின்னே யுடையானுக்
கடுத்தசெய லுனக்கு மாயிற்,சுரர்முனிவர் பரவுறும் பெருஞ்சீ
ர்த் தொண்டத்தொகைசெய்தோயறமுதனல்வகைசெய்தோயே.

அகவல்.

செய்ய வார்சடைத் தெய்வ சிகாமணி
பாதம் போற்றும் வாதவூ ரன்ப
பாவெனப் படுவதுன் பாட்டுப்
பூவெனப் படுவது பொறிவாழ் பூவே. (௪0)

தேவாரம் திருவாசகம் என்கிற தமிழ்வேதஞ் செய்தருளிய சைவசித்தாந்த சமயாசாரியராகிய நால்வர்களிலே திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனாருக்கு வெண்பாவும், திருநாவுக்கரசுநாய னாருக்குக் கட்டளைக்கலித்துறையும், சுந்தரமூர்த்திநாயனாருக்கு விருத்தமும், மாணிக்கவாசக சுவாமிகளுக்கு அகவலுமாகத் துறைமங்கலச் சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் அருளிச்செய்த நால்வர் நான்மணிமாலை முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

விருத்தகிரி

பெரியநாயகியம்மை

நெடுங்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

முழுமணி மிடற்றன் கனன்மழு வீரன் முச்சுறுண் டலைக
நின தெழில்கூர், முகம்புலர் தலைக்கண் டெல்வலோர் தடியின்
முனைப்பிறைக் கோடுகொண் டெழுது, விழுமணி யரவ றுழை
சடா டவியின் விண்ணெறித் தண்புனல் விடுப்ப, விரைவொடு
குளிர்ந்து முகமலர் தலைவன் மென்கொடி யொளிவினை புணர்ந்
தேன், செழுமணி நீல மழைமுகி றவழுஞ் சிலம்பெனும் புற்றி
னின் றூர்ந்து, திரைபொரு கடற்போர்ப் பெரும்படம் விரித்
துத் தினமணி யெனப்படுஞ், செங்கேழ், கெழுமணி யுமிழ்ந்து
பேரிரு டூரந்து கிடக்குமெய்ம் முடக்குமா கணையாய், கிளர்
மணி முத்த நதியுடை விருத்த கிரியமர் பெரியநா யகியே. (க)

விழைவொடு நினக்கு மாதுலன் மாமி வெற்புகேன் றரு
துதன் மருகன், மேலெலா மெலும்புந் தோலுமாய்க்கிடத்தல்
வெறுத்திடா திளமைநா டாறு, பழமலை தனக்குச் சாதியொப்
பெனவே பார்த்துனைக் கொடுத்ததுன் றந்தை, பனிமலை யென்
றே தன்மனை யாட்டி பயந்திடப் பெருமக ளென்றே, கழை
வரை முன்ன ரூன்றுபு நடந்து சாடிதுபள் ளங்களின் வீழ்ந்து,
கரைகளின் மெல்ல வேறிவெண் ணுரைவாய்க் கடையுற
வளைந்துருத் திரைந்து, கிழவுரு விருத்த நதியெனப் பட்டுக்
கீர்த்தி மூவுலகினும் போர்ப்பக், கிளர்மணி முத்தநதியுடை
விருத்த கிரியமர் பெரியநா யகியே. (உ)

காமமென் கின்ற கதுவுவெந் தீயுங் கடுஞ்சின மெனப்படு
புலியுங், களிப்பெனுஞ் சிறுகட் புகர்முகப் புழைக்கைக் கறை
யடிக் களிறல்யா னையுமே, தாமிகு மெனது மனமெனும் வனத்

திற் றனிவரல் வெருவினை யாயிற், றழலினின் ருடிப் புலிகரி யுரிபோர்த் தடுத்தவாண் டுணையொடும் வருவா, யீமவெள் ளெலும்பங் கிடப்படு மெனத்கா னெலும்பணி கடவுண்மா நதியா, யிருந்துநல் லன்னங் கொண்டுமெய் வெருட்ப வினைதபு கங்கையை யிகழ்ந்து, கீழ்மைசெல் கின்ற தொன்றாயின் ருயிற் கிடைக்குமோ விதன்குண மென்னக், கிளர்மணி முத்த நதியுடை விருத்த கிரியமர் பெரியநா யகியே. (௬)

சுட்டுதற் கரிய நின்னைமெய்ஞ் ஞான சொரூபியென் றரு மறை யனைத்துந், சொல்லுவ துண்மை யென்னனன் குணர்ந் தேன் கரந்தநின் றிருமுலைச் செழும்பால், வட்டிலிற் கொச் சைப் பிள்ளைமுன் னுண்டு வண்புகழ் ஞானசம் பந்த, வள்ள லென் றிடப்பேர் பெற்றன னெழிபோன் மையறு நீர்செய் யுள்செய் தமையா, லெட்டுதற் கரிய பரித்தெதிர்ந் தாற்கா லியானையை யுருட்டிவாங் குதிரை, யெறிந்துசங் கதிர்த்துக் கொடுமர முறித்திட் டெதிர்ந்திடார் தமைவிடுக் கோடிக், கிட் டினர்ப் புரட்டி முருகவேள் பூதக் கிளைப்பெரு வெள்ளமொத் தெழுந்து, கிளர்மணி முத்த நதியுடை விருத்த கிரியமர் பெரியநா யகியே. (௭)

உள்ளமென் மனையில் விருப்பொடு வெறுப்பா முறுகுழி மேடுக ணிரவி, யொழிவிலா வாய்மை மெழுக்கிறுத் தூசி யுயர் தரு மனமெனப் படுபோர், பள்ளிமென் றவிசி லிருத்தி நின் பதியைப் பழுதில்யா னெனப்படு செல்லைப், பழமல மாயைத் தவிடுமி போக்கிப் பாகஞ்செய் தென்றருத் திடுவாய், துள்ளுமொண் மறிமான் முல்லையு ளாயர் சூழல்வெண் ணெய்க் குட முருட்டித், துணைமுலைக் குவட்டின் மஞ்சண்மேற் படப்போய்த் தோய்ந்துநின் றுடிளங் கயற்கட், கிள்ளைமென் மொழியார் துகிலெடுத் தொளித்துக் கேடில்சீர்க் கண்ணனு டுதல்போற், கிளர்மணி முத்த நதியுடை விருத்த கிரியமர் பெரியநா யகியே. (௮)

நாடினு ருயிர்க ளாமெவற் றினுக்கு நல்கிய தந்தையுந் தாயு, நம்பனு நீயு மல்லிர்நும் மூர்க்கே நவின்றவம் முறையு ளீர் நீவிர்; பாடியா ரணைஞ்சொ லீண்டுமாய் வனதாம் பரிந்துநீ மடிமிசைக் கிடத்தப், பழமலை தனது பெயர்வலக் காதிற் பக ர்ந்தருள் செயப் பெறுஞ் செயலா, லோடி யோர் சாக மேறுபு கவிழ்த்த வொருசிறு சரகநீர் தானு, மொருவனோர் செவி யால் விடுத்தவப் புனலு முமையொரு பாகர்கட் டோன்றிக், கேடிலா னந்த வுருவமா மெனையொக் கின்றன வோவென வதிர்த்துக், கிளர்மணி முத்த நதியுடை விருத்த கிரியமர் பெரியநா யகியே. (௬)

தன்னொரு மகன்வா கனத்தினை வெறுத்தோர் தனயன்வா கனத்தினை விரும்புந், தண்மணிப் பணியு மதனையுள் வெரு வித் தான்வள ராமதி யமும்வாழ், மின்னவிர் சடையான் றனைநினை யன்றி மேவுவா னவரைநெஞ் சுன்னல், விரிகதிர் விழுங்கு மணியினை விடுத்து வெறுமணி கொள்ளுமா றன்றோ; மன்னவர் மனிதர் சந்திரன் பரிதி மகபதி மலரயன் மறலி, வானவர் வசுக்கள் சித்தர்கிம் புருடர் மாதவர் விஞ்சைய ரசுரர்; கின்னர ருரகர் மூழ்குபே ரரவங் கேட்டொரு முராரி பாய் சுருட்டக், கிளர்மணி முத்த நதியுடை விருத்த கிரியமர் பெரியநா யகியே. (௭)

படைத்திடுந் தொழிலோன் மறைச்சடங் கியற்றப் பாவி யேன் மனத்தினும் வலிய, பன்மணி குயின்ற செம்பொனம் மியினின் பதமலர் வைத்துக லாம, லிடத்தினி லுனைவைத் தரு ளுதன் முன்னோ வியற்பகை மனைவியை யிரந்தா, னிளம்பிறை சூடு மிறையவன் பின்ன ரெங்ஙனம் போயிரந் திடுவான், கொடுத்தெனி லிடுபொன் புலவனுக் காரூர்க் குளத்தினிற் பழ மலை யன்று, கொடுத்தது நானே கொடுத்தன னென்னிற் குளி த்தகல் பவர்குளத் தெல்லாங், கிடைத்திட வொருகண் டருமெ னக் கிதுசெய் கின்றதற் புதங்கொலோ வென்னக், கிளர்மணி முத்த நதியுடை விருத்த கிரியமர் பெரியநா யகியே. (௮)

பண்டுநின் கொழுநன் றந்தையுந் தாயும் பயந்ததம் மருமை
ருந் தன்னை, பாலனைக் கொன்று சமைத்திடக் கொள்ளும் பாதக
மொன்றுளங் கொண்டு, தொண்டர்தம் மனையிற் செல்வனென்
றெழுநின் சுதனழப் பொருதுநின் முலைப்பால், சுரந்தமு தூட்டு
மன்னைநீ யாவாய் தொழுதுபோய்ப் பிரித்திலை யென்றோ, வண்
டார்தங் கங்கை யன்னமங் கதன்க ளுடல தன்னைவந் தடையா,
வாடியிங் கிதன்க ணமர்வுறப் பெறலா லடைந்துவான் கங்
கையை யிகழ்ந்து, கெண்டை யொண்வாளை யுடனெழக் குதிப்
பக் கிளைவளைக் கமுகின்மேற் றவழக், கிளர்மணி முத்த நதி
யுடை விருத்த கிரியமர் பெரியநா யகியே. (க)

புரிசடைக் காட்டு ளாடவிட் டிளவம் புலிபினைச் சிறப்புலி
யொடுகோட், புலிதொழ விருக்கு மொருபெருந் தெய்வப் புலி
பணி மலையிள மானைப், பரிவுறத் தொழுது மருவிய வதனாற்
பயமறச் சாதிக டனது, பாங்கர்வந் தெய்தப் பெற்றதென் றறி
ந்து பசுவெலா மருவுறப் பெறுமே, சுரிகுழற் கயற்கட் பிறைநு
தற கனிவாய்த் துடியிடைக் குவிமுலைத் தளிர்க்கைத், துணைவி
முற் கங்கை பெயர்சொலக் கூசுஞ் சுடர்மணிக் கட்செவிப் பணி
யான், கிரிமகட் கடுத்த கறைமிடற் றிறைவன் கிளக்குமேற் புக
ழெனத் தோன்றிக், கிளர்மணி முத்த நதியுடை விருத்த கிரிய
மர் பெரியநா யகியே. (க0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

பெரியநாயகியம்மைகலித்துறை.

இறைவற்குத் தக்க விறுமாப் பெனுமொழி யின்றியொரு
மறுவற்ற தன்மனை யாட்கேற்ற தாமிறு மாப்பனெனக்
குறைவற்ற நெற்கொண் டுலகேற் றுணைப்பலி கொள்ளுமரன்
பெறவுற் றனையனை யேகுன்றை வாழும் பெரியம்மையே. (௧)

பத்தர்க்கு நெஞ்ச மலர்மீ திருத்திப் பயந்துகொடுஞ்
சித்தர்க் ககலுநின் பாதாம் புயமொரு செஞ்சிலைமேல்
வைத்தற்கு மெண்ணி மதியுடையே னென்பன் வார்சடையான்
பித்தர்க்குத் தங்குண நூலினுஞ் செம்மை பெரியம்மையே. (௨)

இழைபொறுத் தாற்பொறை தானென்ப ரானல்லி சைப்புலவர்
மழைபொறுத் தார்புனன் முக்காற் பொறுக்கும்வழக்கதுண்டே
யுழைபொறுத் தார்நல் லியற்பகை யார்மனைக் குற்றவொரு
பிழைபொறுத் தாய்நன் றுகாண்குன்றைவாழும்பெரியம்மையே.

கையன்று தாமரை கண்ணன் றிளமென் கயலெனவே
பொய்யன்று கங்கையை நீரென்று சாதிப்பர் போர்விடையார்
மெய்யென்று நீகொண் டிரே றைலாயி னென்மென் கையிடைப்
பெய்யென்று பின்னை யறிவாய்தென் குன்றைப்பெரியம்மையே.

பொன்வாங்கு செஞ்சடைப் பாம்புகள் சுற்றும் புதுமதியி
னன்வாங்கு கோடு கிழிக்கு நகுவெண் டலைபடுங்கன்
முன்வாங்கு மொர்தைநின் பாதாம் புயத்தின் முடிவணங்கிற்
பின்வாங்கி நில்லன்ன மேகுன்றை வாழும் பெரியம்மையே. ( )

கடிநறு மென்றரு மீதிருப் பாரெனக் கங்கை யென்பாண்
முடிநடு வேறி யிருந்தனள் வேனின் முதிர்விலத
னடியடை வாரெனச் சங்கரன் பாங்க ரமர்ந்தனைநீ
பிடிநடை யேகுயி லேகுன்றை வாழும் பெரியம்மையே. (௬)

நின்போ லிலரரு ளாள்ரென் றேசொல நின்கொழுந
னென்போ னொருவன் மகன்பூங் கழுத்தினை யீர்வலென்றே

யன்போர் சிறிது மிலனாகப் போக வதற்கிசைந்து
பின்போய் விடாது கண்டாய் குன்றைவாழும் பெரியம்மையே.

செச்சை மலர்புரை வாறேநி மேனி திறந்துகொண்டு
கச்சை யரவொன் றசைத்துக் கபாலங் கரத்தெடுத்துப்
பச்சை மயிலனை யார்மனை தோறும் படர்ந்திரக்கும்
பிச்சையொழிகென் றொருவார்த்தைசொல்லெம்பெரியம்மையே.

சோதிப் பதியன்றி வேறொரு தெய்வந் தொழுதற்கில்லை
யோதிற் பிறரென வச்ச முறும வுயிர்களொல்லா
நீதிப் புதல்வர்க ளாயின் வாதலி னீகொள்கற்புப்
பேதிப்ப தன்றுகண்டாய் குன்றைவாழும் பெரியம்மையே. ()

நின்னைய நாயக னென்றிருப் பாய்நினை நீத்தகன்று, தன்னை
ரில் பூவணத் தேயன்றுபோய்ச் செய்த தன்மையெல்லாஞ், சொ
ன்னை னலேனினி நின்றேடொளிப்பதென்சொல்லுவன்யான்,
பின்னை தெனக்குத் தருவாய் தென்குன்றைப் பெரியம்மையே.

நற்றவத் துன்னைப் பெறுமலைக் கென்னமுன் னல்கியுனைப்
பற்றுறக் கொண்ட தெனும்பே யணியும் பழமலைதான்
சற்றெனக் கையந் தராதுசொன் னும்மலைச் சாதியுள்ளே
பெற்றவர்க் கென்ன முலையிலை குன்றைப் பெரியம்மையே. ()

கற்று ரறிகுவர் மக்கடம் பேறெனக் கட்டுரைத்த
சொற்று னொருபெண் ணொழித்ததென் பாரொடு தொல்லுலகி
னற்றுண் மகற்பெறு கென்றுசி சொல்பவர் நாணவுனைப்
பெற்றுன் மலையரையன் குன்றை வாழும் பெரியம்மையே. ()

கரிய மிடறுடைப் பெம்மான் கரத்துழைக் கன்றொடுமோ
ரரிய முடியம் புலியொடு மேவினை யாடுகின்றாய்
தெரிய வரிய பதினா லுலகுமென் சிற்றிலென்பாய்
பெரியவ ளென்ப துனக்கேது குன்றைப்பெரியம்மையே. (கரு)

MAHAMAHOPADHYAYA

தண்ணா ரிதழி புனைவான் விழியிணை தம்மனைகள்
பண்ணா வழிக்குமென் றோநின் றிருமுக பங்கயத்திற்
கண்ணா யினருனைக் கவ்வலை மாதுங் கலைமகளும்
பெண்ணா ரமுதனையாய் குன்றை வாழும் பெரியம்மையே. (கச)

உள்ளத் துறுபிணி யேற்கு மருந்துக்சென் றுன்னைவந்து
மெள்ளத் தொழவுந் திருமுலைப் யாண்மெல் விரனுதியாற்
றெள்ளித் துளியள வாயினுந் தொட்டுத் தெறித்திலையுன்
பிள்ளைக்குங் கிள்ளைக்கும்பால்கொடுத்தாலென்பெரியம்மையே.

ஆறாத் துயர்கொண் டடியேன் சலிப்ப வதுசெவியி
லேறாம லேயிருந் தாலென்செய் வேனெங்க ளீசற்கொரு
கூறாகி யண்ட முதலா யிளமை குலவுதவப்
பேறாகி வாழ்பவ ளேகுன்றை வாழும் பெரியம்மையே. (கசா)

நனைமாட்சி மென்கொன்றைத் தாரோன் றருமிருநாழிநெல்லால்
வினைமாட்சி கொண்டுயி ரெல்லா மளித்தருண் மேன்மையினான்
மனைமாட்சி யெய்து முனக்கே பெருங்கற்பு மாட்சியன்றிப்
பினைமாட்சி யார்க்குண் டுலகின்ற குன்றைப் பெரியம்மையே.()

நெடிய விலங்க லொருசிலை யாக்கிய நின்பதிமேற்
கொடிய வநங்கன் சிலைபோ யெடுத்துமுன் கொண்டெதிர்ந்த
வொடிவி லருஞ்சிலைச் செங்கரும் போசொல் லுனதுநடுப்
பிடியு ளடங்கிய தென்னிது குன்றைப் பெரியம்மையே. (கஅ)

பண்டகு வீணை யொடுபாட வந்தவப் பாமடந்தை
கண்டழு மாறு மதிநிரை போலக் கவின்கனியும்
வெண்டலை மாலை கிடந்தொளிர் தோளிக்கு வீங்குமுலைப்
பெண்டகை மாமணி நீகுன்றை வாழும் பெரியம்மையே. (ககூ)

முற்றிற்று.

பழமலைநாதர்

பிக்ஷாடன நவமணிமாலை.

நங்குற்றந் தீர்க்கும் பழமலை நாதர்க்கு நற்பலிகொண்
டங்குற்று மென்றுகில் போக்கினள் வெற்றரை யாகியந்தோ
விங்குற றனையென வெம்பெருமானிவ் விருநிலத்திற்
றங்குற்றம் பார்க்கு மவருள ரோவெனத் தாழ்ந்தனளே. (க)

குன்றுமுதுகுன் றுடையா னிலாதவெண் கோவணத்தான்
ன்று மரைக்கை விரன்மூன்று காட்டித் தனங்குறித்து
ன்றுக வித்தனை பிச்சையுண் டோசொன் னறுநுதலா
யன்று னிரண்டத் தனையுள கோடியென் றிட்டனளே. (உ)

இப்பாத் திரந்தலை சிழாய்ப் பிடித்தனை யென்னைமுனந்
தப்பாப் பலிகொண் டறிந்திலை யோவெனத் தாழ்குழலாள்
செப்பார் பணைமுலை யாயநிலத் தேபலி சிந்தியிட்டா
யெப்பாத் திரத்திலு மிட்டறி யாய்கொண்முன் னென்றனரே.()

வேட்டன மாதுகை தாழ்த்திட மாமுது வெற்பர்பலி
யோட்டினை நீதொடலாமோ வெனவுமை யுந்தொடலாம்
வீட்டினில் யானென வேயவர் தாமிது வேண்டுவைகொல்
யாட்டினின் பாலென மூலமு மாமென்ப தென்றனரே. (ச)

மாண்ட வெலும்பணி கோலமொ டேபலி வாங்கிடுதற்
கீண்டு வருமுது குன்றுடை யீருமை யான்மிடற்றி
னீண்ட வுகிருறுத் தாதனை வேனென்று நீர்தலையைத்
தீண்ட வுமது பலிப்பாத் திரமென் சிரிக்கின்றதே. (ரு)

வானோர் தொழுநின் பலிப்பாத் திரத்தை வனைந்ததுநீ
தானோ வெனச்சக் கரந்தான் சுழற்றத் தகுங்குயத்தி
யானோர் குயவன்மெய் யென்றே முதுகுன் றிறையியம்ப
நானோ வொருசிற் றிடைச்சியென் றுளந் நறுநுதலே. (சு)

பங்கய மன்ன விழியார் முதுகுன்றர் பாத்திரத்தி
லங்கையி லைய மொடுவெண்டு வீழநல் கையவென
வெங்கையில் வந்த தெமதாக வேவழக் கென்று செட்டி
மங்கையர் தங்கட் கிருங்கூ டலிலி டவைத்தனரே. (எ)

நீருக்குத் தக்க சடையார் முதுகுன்றர் கேடியுங்க
ளூருக்குட் பிச்சையென் றுற்றேமுண் டாயி னுரைமினென
வாருக்குத் தக்க முலையா ரதற்குளர் மற்றொருவர்
யாருக்குக் கிட்டு மதுசோறு நீர்கொளு மென்றனரே. (அ)

முழங்குந் துடியொடு பிச்சையென் றேமுது குன்றர்வரச்
சழங்கு முலைமுதி யாளொன் பலியெனத் தம்மனையில்
வழங்கு மனமென் றனர்புறம் போந்து வளர்முலையாள்
விழுங்கு மனம்பகற் போது கொள்வாயென்று வேண்டினளே

பிச்சா டனநவ ரத்தின மாலையைப் பீடுபெறத்
தைச்சான் றுறைமங் கலமுறை சிவ தயாபரனும்
பொய்ச்சார் பதனை யொழிக்குஞ் செழும்புலி யூர்ப்புனித
னற்சார்பு சார்ந்த சிவப்பிர காச நவமணியே.

முற்றுப்பெற்றது.

மெய்கண்டதேசிகன்றிருவடிவாழ்க.